

Příběh Anny Podpěrové

Narodila jsem se na opravdu velkém statku, dá se říct největším v tom kraji.

Říká Anna Podpěrová, narozena v roce 1942 na pomezí středních a severních Čech. Její rodina byla po komunistickém puči v roce 48 vystěhována, majetek rozebrán.

Jako první jsme byli takzvaně rozkulačeni, protože přišli pánové z okresu, musí toho Nováka přemluvit, aby se založilo JZD a aby že ho všichni poslechnou takhle to mínili, všichni by asi neposlechli, ale asi dost by poslechlo. Otec samozřejmě odmítnul.

Otce zatkli a to mělo dopad na celou rodinu. Svůj život prožili pod dozorem StB, a děti neměly příležitost studovat na škole podle svého výběru. Po vyhazovu z gymnázia studovala Anna Podpěrová na střední zemědělské škole a maturovala se samými výbornými.

V roce 1968 když do Československa vstoupila vojska Varšavské smlouvy, pracovala paní Anna jako zootechnička. V den, kdy do země vjely tanky zrovna dělali v práci kontrolu užitekosti. Časem vyhodili Annu i jejího manžela kvůli jejich třídnímu původu z práce.

Nemohli jsme sehnat žádný zaměstnání, tak jsme se po sléze odstěhovali do pohraničí do Kadaně, kde jsem dělala 16 krásných let vedoucího technika na školním statku.

Kromě práce zootechnika také učila na zemědělské střední škole, jak říká, potkala tam stovky úžasných lidí a s některými z nich se stále vídá. Na tuhle dobu moc ráda vzpomíná.

Jedna ze šťastnějších vzpomínek na toto období je, když jeli s partou na výlet do Kladna. Tam pozorovali, jak vojáci okupační armády brali lidem rádia. A tak si z nich udělali legraci.

A my jsme šli podle hromady babka tam uklízela brikety a ta parta moje všichni vzali ty brikety a dávali si je k tomu uchu a ti rusáci fakt jim ty brikety brali, mysleli, že jsou to ty rádia.

Po čase se Anna Podpěrová přestěhovala pryč i z Kadaně a usadila se v Hoštce, kde byla několik let starostkou. // Protože je Anna Podpěrová silně věřící, její nejoblíbenější kniha je bible, kterou má na nočním stolku. A řídí se tím, co se v ní píše.

Postav, Hospodine, stráž k mým ústům, hlídku k bráně mých rtů.